

Publicerad 2005-10-20 14:21 av mariann

Slutat existera

Förut såg du på mig
som en uppenbarelse
När jag gick genom
rummet var du snart där

Tätt intill

Du ville visa mig
hur goda ni kan vara
av det andra könet

Du sa att de där historierna
mina väninnor hade dragit
de stämde inte alls in
på en sån som dig

Du var ju äldre än mig
och så mogen mot de andra
Du visste allt om respekt
och tillit

Förstod så väl att jag
behövde tid
att jag ensam behövde
andas mina egna ord ibland

Men jag vet inte riktigt
om du förstod helt

Jag behöver inte
så mycket tid
så att jag tror
att du har slutat

existera

Författaren mariann med Poeter.se id #4416 innehar upphovsrätten